

[Henry Christensen.]

Jeg vil videre gerne fremhæve betydningen af, at der i udvalget har været enighed om og klar tilslutning fra ministerens side til, at det med de bestemmelser, der her gennemføres, ikke er hensigten at søge lagt vanskeligheder i vejen for den almindelige adgang for borgerne til at erhverve deres eget fritidsareal, det være sig kolonihave eller sommerhus. Jeg synes, det er vigtigt, at det slås fast, og at der altså ikke er nogen hensigt i den henseende; tværtimod må det stadig være en vigtig ting for vores politik at søge skabt så gode muligheder for borgerne erhvervelse af deres egne fritidsarealer om vel tænkeligt.

En anden af de bestemmelser, som der ikke har været enighed om, er bestemmelsen om udlån af de 100 mill. kr., som man altså rundt har foreslået, og hvor man jo under udvalgsbehandlingen har tilkendegivet fra regeringens side, at det modsat de oplysninger, man gav ved lovforslagets fremsættelse, nu var hensigten, at disse beløb skulle udlånes til lavere rente end markedsrente. Det har gjort det ændringsforslag, som venstre, de konservative og de radikale har stillet i fællesskab, nødvendigt. Vi har faktisk svært ved at forstå, hvad meningen med pengepolitikken er. Er det meningen, at den stramme pengepolitik og den høje rente ensidigt skal ramme den del af pengenes anvendelse, der går til udbygning af produktionen og til skabelse af arbejdspladser her i landet, medens man, når det drejer sig om fritidsaktiviteter, skal køre med en væsentligt lavere rente? Jeg tror, det kan være svært at forstå mange steder i befolkningen, at man virkelig vil indskrænke pengepolitikens anvendelse alene til med hårdhed at ramme ned i produktionen og investeringen med virkning for beskæftigelsen, og jeg beklager, at det ikke har været muligt at komme i forhandling med regeringen på et andet grundlag end det, som regeringen her har givet udtryk for.

Vi vil gerne understrege betydningen også af de foreslåede ændringer i forslaget vedrørende land- og byzoneloven, således at den ændrede kompetencefordeling, der her er foreslået, alene kommer til at gælde områder, som må anses for at være af mere vidtrækkende betydning, altså mere omfattende områder. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også

nåede til det resultat under udvalgsbehandlingen, men forstår, at problemer omkring land- og byzoneloven vender vi tilbage til på et andet tidspunkt her i folketinget, og skal derfor ikke yderligere gøre bemærkninger hertil.

Jeg vil til slut sige, at bortset fra de særlige ændringsforslag, jeg har omtalt, kan vi medvirke til de øvrige ændringsforslag, som vi betragter som gode og som forbedringer, og derefter også til at bære lovforslagene igennem her i det høje ting. Vi lægger ikke skjul på og bør ikke lægge skjul på over for befolkningen, at der er og kan vise sig ubehagelige bestemmelser i lovforslagene for befolkningen, og derfor vil jeg også gerne have lov til at udtrykke det ønske, at de myndigheder på forskelligt plan, der skal administrere disse bestemmelser, vil gøre det med tolerance og forståelse for det levende livs vilkår og krav og bestræbe sig for ikke at anvende indgreb unødvendigt, hvor det ikke er virkelig velbegrundet ud fra de hensyn, man her gerne vil have tilgodeset.

Jeg er godt klar over, at der er bestemmelser, der går videre end absolut knyttet til spørgsmålet om dansk tilslutning til EF, selv om denne er hovedbegrundelsen for gennemførelsen af disse lovforslag nu. I modsat fald, vil jeg gerne sige, måtte det have været meget afgørende at insistere på, at et mere omfattende grundlag for en fremtidig planlægningslovgivning var blevet fremlagt og behandlet som forudsætning for stillingtagen til nogle af enkeltproblemerne, men vi har under hensyn til den situation i anden henseende, vi står over for, accepteret alligevel i den nuværende situation at medvirke til afklaring og gennemførelse af de foreslåede bestemmelser.

Svend Haugaard: Jeg vil gerne slutte mig til de glædestoner, der har lydt over, at det er lykkedes at nå frem til et forlig mellem 5 partier om denne meget vigtige sag, vigtig i EF-betydning, men også for dansk jordlovgivning i det hele taget.

Det er stærke jordlove, jeg kunne fristes til at kalde dem radikale, og det har været muligt punkt for punkt at sikre dansk styring af, hvem der skal have lov til at erhverve dansk jord. De ændringer, der er foreslået, har ikke på nogen måde udvandet lovforslagene, tværtimod sker der på enkelte